

אגדה: התגלית של עץ התפוחים

בלבו של יער אלונים גבוהי צמרת צמח לו עץ תפוחים קטן. זה היה עץ התפוחים היחידי שצמח ביער הגדול והמסתורי. כשבא החורף והשלג ירד, הוא כיסה את אדמת היער, את העצים וגם את ענפיו של עץ התפוחים הקטן. היער כולו היה שקט ושלו. לילה אחד הביט עץ התפוחים הקטן

בשמים וראה מראה מופלא: בין ענפי העצים שמסביב נצנצו הכוכבים, והיה נדמה כאילו הם תלויים על ענפיהם של עצי האלון הגבוהים. "הוי", לחש עץ התפוחים הקטן, "איזה מזל יש לעצי האלון שכוכבים יפים תלויים להם על ענפיהם. זה הדבר שאני רוצה יותר מכל דבר אחר בעולם! כמה יפה אהיה אם גם על ענפיי יהיו כוכבים!" פתאום שמע קול רך: "סבלנות, עץ תפוחים קטן, סבלנות!"

הזמן חלף והאביב הגיע. השלג הפשיר. פריחה ורדרדה כיסתה את עץ התפוחים, וציפורים באו לנוח על ענפיו. אנשים הסתכלו על עץ התפוחים הפורח והתפעלו מיופיו. במשך כל הקיץ הוסיף עץ התפוחים לצמוח ולגדול. הענפים היו לחופה מעליו, מלאה בעלים ובפריחה רבה. אבל לילה אחד לילה הוסיף עץ התפוחים להביט בשמים ובמיליון מיליוני הכוכבים ובכה מאוד: "או! יותר מכל דבר אחר בעולם אני רוצה שבין העלים שלי ועל הענפים שלי יהיו תלויים כוכבים, בדיוק כמו אצל עצי האלון". שוב נשמע הקול הרך: "כבר יש לך דברים מיוחדים משלך. האם לא די שאתה נותן צל לאנשים, פריחה ריחנית ומקום מנוחה ושירה לציפורים על ענפידך?" עץ התפוחים נאנח וענה: "אני לא רוצה להישמע כפוי טובה, אבל זה לא מיוחד דיו. אני יודע כמה הנאה אני נותן לאחרים, אבל מה שאני רוצה יותר מכל דבר אחר בעולם הוא שיהיו כוכבים על הענפים שלי, לא פרחים ועלים. או אז אהיה באמת עץ מיוחד!"

הקיץ הגיע. ענפיו של העץ מלאו בתפוחים יפים. אנשים יצאו לטייל ביער, וכל מי שראה את עץ התפוחים הושיט את ידו, קטף לו תפוח ואכל אותו. ועדיין בכל לילה הביט עץ התפוחים בכוכבים התלויים על עצי האלון הגבוהים ואמר: "או, יותר מכל דבר אחר בעולם אני רוצה רק כוכבים על הענפים שלי. אז אהיה ממש מיוחד!" ושוב נשמע הקול הרך: "האם לא די שיש לך תפוחים כל כך נפלאים להציע לאנשים? האם אין זה משמח אותך וגורם לך להרגיש מיוחד?" העץ לא אמר מילה ורק שקשק בענפיו ימינה ושמאלה כאומר: "לא ולא". לפתע נשבה רוח חזקה. עצי האלון הגבוהים החלו להתנדנד, ועץ התפוחים הקטן רעד כולו. מצמרת העץ נפל תפוח, התגלגל על הרצפה ונבקע לשניים. "הסתכלי", ציווה עליו הקול הרך, "הסתכל בעצמך ותאמר לי: מה אתה רואה?" עץ התפוחים הקטן השפיל את מבטו למטה אל אדמת היער ושמ, בתוך התפוח, ראה כוכב קטן מנצנץ. "כוכב!" קרא עץ התפוחים, "כוכב! יש לי כוכב!" והתפוח שמע צחוק עדין ואת הקול הרך אומר לו: "הנה, יש כוכבים על ענפידך. הם היו שם תמיד, אבל אתה לא ידעת".